

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Der sitrer paa mine Læber

Citation: Winther, Christian: "Der sitrer paa mine Læber", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 277. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid92746/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Som tvende Draaber vorde *Een*,
Naar de paa Liliens Blad nedtriller,
Mens i den *Hele*, klar og reen,
Nu Morgenrødens Purpur spiller;

Saa har min Sjæl sig heelt fortabt
I *Din*, og hvad den nu udtaler
Om Alt, hvad Smukt og Stort er skabt,
Som Gjenskin kun af *Din* sig maler.

O, Elskede! Din Kjærlighed
Fra Undergang mig har udrevet,
Og uden Dig, forvist jeg veed,
Jeg hverken sang eiheller leved.

Der sidder paa mine Læber
Vel tusind blomstrende Ord;
Fra Hjertet op de stræber,
Hvor evindeligt de groer.

Der svæver paa min Tunge
Saa mangen Tone sød,
Som af min *evigunge*
Kjærlighed blev fød.

De have en Angst, en Længsel
At trænge frem og flye;
Ud fra det mørke Fængsel
Til Liv og Frihed tye.

Det Fængsel er mit Indre,
Der er saa fælt og vildt;
Der ingen Stjerner tindre
Og lyse fromt og mildt.

Thi Stormen gaaer derinde
Og jager Freden bort;
Frem fare de skarpe Vinde
Og Natten er kold og sort.

Der lide de saa ilde
De lette Toner og Ord;
Saa gjerne de flagre vilde
Til Dig, hvor Freden boer.

Og ængstedes de ikke
Af saa meget andet Smukt,
Saa løkked de Dine Blikke
Fra deres livlige Flugt.

De dvæler — men ei de vover
Forstyrrende — og raae — —
Saa strømmer Smerten over —
Og Spirerne udgaae!

Rosa unica.

Hvad mener Du med dette hulde,
Ætherrene, anelsesfulde
Smil, som fra Dit Bæger
Vidunderligt mit Sind bevæger?
O, maa jeg elske Dig, Du hvide
Vecmodige? Du fromme